

2. MUŁ (7) *sb m*

sg *N* muł (3). ◇ *G* muła (1). ◇ *I* muł(e)m (2). ◇ (*lat.*) *N* sg mulus (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

zool. Mullus barbatus L. (Rost); barwena, ryba morska z rodziny barwenowatych (Mullidae), prowadzi przydenny i stadny tryb życia, jadalna, znana jeszcze w starożytności (7) : Mulus. [Brzáná. Barbus sive Mulus fluviatilis SienHerb 317b] [...] Píŕze Ífidorus: iż ta riba muł ieŕth rzeczóna iż ieŕt miękka y cienka. FalZioł IV 37c, IV 37c [2 r.], 39b.

Przen: metonimicznie: Mięso muła (3) : Gdy będzie ŕtari Muł [Mięŕo Brzánkowe nieŕwieże SienHerb 318a]/ to ieŕt gdy dłuŕo leży: bądź ŕuchy/ bądź też nie ŕuchy, gdy go zdrobi á da w trunku wypić, tedy pobudza vomit FalZioł IV 37d; Mułem [Brzáną SienHerb 322a] też pomazać no [!] mieŕcze/ á będzie zdrow, ktori Muł ieŕt riba morzka. FalZioł IV 39b, IV 37c.

Synonim: brzana.

Cf 2. MULICA

AKtt